

„Pravo se rodoljublje ne smije zaustavljati na ovoj zemlji, već ono mora gledati u vječnost“

„Gdje raj da ovaj prostrem, uzalud svijet prosim... Ja domovinu imam; tek u grud sam je skrio...“ (Moj dom, Silvije Strahimir Kranjčević)

Svi mi, mali ljudi, mali naspram onog odakle dolazimo, činimo veliku obitelj, jedinstvenu obitelj.

Sve što imamo – dijelimo. Dišemo isti zrak. Hranimo se iz jedne zemlje. Venama nam struji jednaka krv, s tvorevinama iz vasiona prispjelim, tako bliskim božanskim zvijezdama, tako nalik anđelima.

Postali smo iz ljubavi. Ona je početna i završna nit našeg življenja.

Ili je samo početna?

Ili vječna?

Ljubav jest beskonačna. Zato djelo ljudske duše, iz izvora ljubavi, biva besmrtno.

„I sve što po njoj gazi, po mojem srcu pleše...“

Ja nosim boštvo ovo – ko zapis čudotvorni,

Ko žića zadnji dah...“ (Moj dom, Silvije Strahimir Kranjčević)

Djelo, što strasno ljubi ono što ga je postojanjem darovalo; djelo, što odiše zahvalnošću za onim što ga je prolaznosti lišilo; djelo što je svjedočanstvo onog bivstvjućeg prije početka našeg, i trajućeg još mnogo poslije sutra, djelo domoljublja, zaslužuje bezvremenost.

A konca ga oslobađamo mi, zajedno.

Ono ne doprinosi ako ostane samo na duši što ga je iznjedrila. Ono je poklon svima i njegova vrednota se nikada umanjiti neće.

Neka čuje čovječanstvo ove riječi:

„Mi smo braća. Mi smo jednota. Mi smo najljepši dar svijetu ovom, daru našem. Ali, mi smo prašina, ako se od drugih udaljimo. Mi iščezavamo, ako nas drugi napuste.“

Jer nismo otočić, već kopno cijelo; nismo kap, nego more plavetno. Nismo ni oblak daleki, no nebena nesaglediva.

„O, gledajte ju divnu, vi zvijezde udivljene,

To moj je, moj je dom!“ (Moj dom, Silvije Strahimir Kranjčević)

Ne dopustimo si da se pretvorimo u ništavno! Vratimo se jedni drugima! Jer povratak voljenome znači povratak kući.

Ustanimo sada! Ustanimo za ljubav koja nas je pomilovala, za dobro svoje, za dobro sada, i za dobro zauvijek!

Jer kada nas ne bude, bit će drugih koji će isto za spasenjem tragati. Pomozimo im da spoznaju ljubav, kako bi je mogli dalje dijeliti.

To im dugujemo. Naša su nas djeca darovala svime što imamo. Na nama je da im ostavimo ono što trebaju da iskuse, ono pravo, ono nenadvišeno.

Hodimo putem cjelovitosti. Navedimo sve zalutale duše na čudesna skloništa, ravna blagostima, punotna, čistotna. U tim će paviljonima mira muze svjetlosti spoznati i doznati kako se ni nakon smrti ne umire.

Rodoljublje – ideja sreće.

Da, „Sretna je obitelj raj prije raja.“ (George Bernard Shaw).

Nada Podrić, I. b